C/2024/6290

21.10.2024

Erään viinialan nimityksen tuote-eritelmän vakiomuutoksen hyväksymistä koskevan tiedonannon julkaiseminen (komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/33 17 artiklan 2 ja 3 kohta)

(C/2024/6290)

Tämä tiedonanto julkaistaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/33 17 artiklan 5 kohdan mukaisesti ([1]).

VAKIOMUUTOKSEN HYVÄKSYNNÄN TIEDOKSI ANTAMINEN

”Côte Rôtie”

PDO-FR-A0199-AM01

Tiedonannon päivämäärä: 25.7.2024

HYVÄKSYTYN MUUTOKSEN KUVAUS JA PERUSTELUT

1. Maantieteellinen alue ja välittömässä läheisyydessä sijaitseva alue

Täydennetään nimityksen ”Côte Rôtie” tuote-eritelmän I lukua lisäämällä viittaus 1. tammikuuta 2023 annettuun viralliseen geokoodiluetteloon. Muutokset eivät koske IV kohdan (Alueet, joilla eri tuotantovaiheet toteutetaan) 1 alakohtaa (Maantieteellinen alue) eivätkä 3 alakohtaa (Välittömässä läheisyydessä sijaitseva alue).

Tämän toimituksellisen muutoksen ansiosta maantieteellisen alueen yhteydessä voidaan viitata Ranskan tilastolaitoksen Inseen julkaiseman virallisen geokoodin vuonna 2023 voimassa olevaan versioon. Näin voidaan varmistaa maantieteellisen alueen rajaus oikeudellisesti.

Kyseisellä viittauksella täydennetään yhtenäistä asiakirjaa kohdassa ”Maantieteellinen alue” ja kohdassa ”Lisäedellytykset – Välittömässä läheisyydessä sijaitseva alue”.

2. Merkitseminen

Nimityksen ”Côte Rôtie” tuote-eritelmän I luvun XII kohdan ”Esillepanoa ja merkintöjä koskevat säännöt” 2 alakohtaa ”Erityissäännökset” täydennetään. Siihen sisällytetään suurempaan maantieteelliseen yksikköön ”Vignobles de la Vallée du Rhône” viittaamista koskevat merkintäsäännöt, jotka on määritetty asianomaisten alkuperänimitysten suojelusta ja hallinnoinnista vastaavien eri yhdistysten allekirjoittamassa sopimuksessa. Tämän tiedon on oltava samassa visuaalisessa kentässä pakollisten tietojen kanssa. Se on painettava samalla kirjasinlajilla ja värillä kuin alkuperänimityksessä on käytetty, ja sen kirjasinkoko saa olla enintään kaksi kolmasosaa alkuperänimityksen kirjasinkoosta.

Tämä muutos lisätään yhtenäisen asiakirjan kohtaan ”Olennaiset lisäedellytykset – Merkinnät”.

3. Ilmoitusvelvollisuudet

Nimityksen ”Côte Rôtie” tuote-eritelmän II lukua on ajantasaistettu siten, että toimijoiden velvoitteet tehdä ilmoituksia suojelusta ja hallinnosta vastaavalle elimelle yhdenmukaistetaan nimityksen tarkastussuunnitelman mukaiseksi.

Ajantasaistaminen ei vaikuta yhtenäiseen asiakirjaan.

4. Valvontaelintä koskevat tiedot

Tuote-eritelmän III luvun II kohtaa ”Valvontaelintä koskevat tiedot” ajantasaistetaan täsmentämällä, että tuote-eritelmän noudattamisen tarkastukset on tehtävä hyväksytyn tarkastussuunnitelman mukaisesti ja valvontaviranomaisen (*Institut national de l’origine et de la qualité*, INAO) valtuuttaman kolmannen osapuolen toimesta, mikä takaa tarkastusten pätevyyden, puolueettomuuden ja riippumattomuuden.

([1]) EUVL L 9, 11.1.2019, s. 2.

Ajantasaistaminen ei vaikuta yhtenäiseen asiakirjaan.

YHTENÄINEN ASIAKIRJA

1. **Nimi/nimet**

Côte Rôtie

2. **Maantieteellisen merkinnän tyyppi**

SAN – Suojattu alkuperänimitys

3. **Rypäletuotteiden luokat**

1. Viini

3.1 *Yhdistetyn nimikkeistön koodi*

— 22 – JUOMAT, ETYYLIALKOHOLI (ETANOLI) JA ETIKKA

2204 – Tuoreista rypäleistä valmistettu viini, myös väkevöity viini; rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin nimikkeeseen 2009 kuuluva

4. **Viinin/viinien kuvaus**

LYHYT KIRJALLINEN KUVAUS

Alkuperänimitystä ”Côte Rôtie” käytetään hiilihapottomista punaviineistä. Viinien luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 10,5 tilavuusprosenttia. Viinien omenahappopitoisuus on pakkausvaiheessa enintään 0,4 grammaa litraa kohden. Viinien käymiskykyisten sokereiden (glukoosi ja fruktoosi) pitoisuus on pakkausvaiheessa

— 3 grammaa litraa kohden viineissä, joiden luonnollinen alkoholipitoisuus on enintään 13,5 tilavuusprosenttia

— 4 grammaa litraa kohden viineissä, joiden luonnollinen alkoholipitoisuus on yli 13,5 tilavuusprosenttia.

— Väkevöinnin jälkeen viinien kokonaisalkoholipitoisuus on enintään 13 %.

— Kokonaishappopitoisuus, haihtuvien happojen täsmentämätön pitoisuus ja kokonaisrikkidioksidipitoisuus ovat unionin sääntelyn mukaisia.

Tarkistettua alkuperänimitystä ”Côte Rôtie” käytetään ainoastaan punaviineistä. Viinien Syrah N -lajikkeelle tyypilliseen tummaan, lähes mustaan väriin syntyy ajan mittaan granaatinpunaisen sävyjä. Niiden aromissa yhdistyvät monivivahteisuus ja hienostuneisuus sekä vivahteita tummista hedelmistä ja mausteista, joskus myös orvokista, jos sekoituksessa on Viognier B -lajiketta. Kypsytettäessä viinin aromiin syntyy hieman savuisia vivahteita (esimerkiksi paahtoleipää, kahvia ja kaakaota) sekä paahdettujen tai kandeerattujen hedelmien vivahteita. Suutuntumalle ovat ominaisia silkkiset tanniinit, ja Viognier B -lajiketta käytettäessä korostuneempi pyöreys. Tätä lajiketta käytetään viiniyttämisen yhteydessä sekoituksessa perinteisesti vain pieni prosenttiosuus. Tanniinien samettisuus pääsee oikeuksiinsa, kun viini valmistetaan perinteisillä viininvalmistusmenetelmillä, joissa kokonaiset, hieman murskatut rypäletertut laitetaan upotetulla kannella varustettuun sammioon.

Yleiset analyyttiset ominaisuudet

— Kokonaisalkoholipitoisuus enintään (til-%) –

— Todellinen alkoholipitoisuus vähintään (til-%)

— Vähimmäishappopitoisuus –

— Haihtuvien happojen pitoisuus enintään (milliekvivalenttia/litra) –

— Kokonaisrikkidioksidipitoisuus enintään (milligrammaa/litra) –

5. **Viininvalmistusmenetelmät**

5.1 *Erityiset viininvalmistusmenetelmät*

1. Viljelymenetelmä

— Viiniköynnösten istutustiheys on vähintään 6 000 köynnöstä hehtaaria kohden;

— Kullakin köynnöksellä on enintään 1,70 neliömetriä maa-alaa. Tämä pinta-ala saadaan kertomalla rivien välinen etäisyys köynnösten välisellä etäisyydellä.

— Rivien välinen etäisyys saa olla enintään 2 metriä.

Viiniköynnökset leikataan seuraavilla tekniikoilla siten, että köynnökseen jää enintään kymmenen silmua:

— kannusleikkaus (Gobelet-leikkaus, jossa on enintään 5 kannusversoa köynnöstä kohti, Royat-leikkaus, jossa on 1 tai 2 oksaa)

— yksinkertainen Guyot-leikkaus.

Kasvatusvuoden aikana köynnöksessä saa olla silmujen poiston jälkeen enintään 10 silmua. Silmujen poisto tapahtuu viimeistään 1. heinäkuuta.

Viini valmistetaan käsin poimituista rypäleistä. Rypäletertut kuljetetaan kokonaisina viiniyttämispaikkaan.

2. Erityinen viininvalmistusmenetelmä

Puupaloja ei saa käyttää.

Edellä esitettyjen määräysten lisäksi viininvalmistusmenetelmien on oltava unionin tasolla ja Ranskan maatalous- ja merikalastuslaissa (*Code rural et de la pêche maritime*) asetettujen velvoitteiden mukaisia.

5.2 *Enimmäistuotokset*

1. 46 hehtolitraa hehtaaria kohden

6. **Rajattu maantieteellinen alue**

Rypäleet korjataan ja viiniytetään ja viinit valmistetaan maantieteellisellä alueella, johon kuuluvat vuoden 2023 virallisen geokoodiluettelon mukaan seuraavat Rhônen departementin kunnat: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône ja Tupin-et-Semons.

7. **Rypälelajikkeet**

Viognier B

8. **Yhteyden/yhteyksien kuvaus**

Yhteyden kannalta merkitykselliset luontoon liittyvät tekijät

Tarkistetun alkuperänimityksen ”Côte Rôtie” maantieteellinen alue sijaitsee tarkistettua alkuperänimitystä ”Côtes du Rhône” kantavan suuren viininviljelyalueen pohjoisimmassa päässä, ja se on myös Syrah N -lajikkeen pohjoisin kasvupaikka.

Rhônen laakson tarkistettujen alkuperänimitysten järjestelmässä tarkistettu alkuperänimitys ”Côte Rôtie” kuuluu Crus des Côtes du Rhône -viineihin.

Noin 40 kilometriä Lyonista etelään sijaitsevat viinitarhat levittäytyvät Ranskan keskiylängön itäpuolella sijaitseville jyrkille rinteille Rhônejoen oikeanpuoleisen rannan yläpuolella, josta on näkymä Viennen kaupungin eteläosaan. Tämän vaikuttavan pinnanmuodostuksen ansiosta maisema on vaihteleva. Ihmisen toiminnalla on sille keskeinen merkitys, sillä ihmiset pyrkivät hyödyntämään maisemaa parhaalla mahdollisella tavalla.

Maantieteellinen alue rajoittuu kolmeen Rhônen departementin kuntaan, jotka ovat Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône ja Tupin-et-Semons.

Côte Blonden laaksossa ja vastaavissa paikoissa, joissa viljelylohkojen maaperä on väritykseltään vaalea, paljastuu kasvualustan eroosion vuoksi erittäin haurasta ja epätasaista savea tai *arzel*-hiekkaa. Tällaisessa maaperässä viljely onnistuu vain, jos maaperä tuetaan kivimuureilla, joita paikalliset kutsuvat nimellä *cheys*.

Côte Brunen laaksossa tai alueilla, joilla viljelylohkojen maaperä on tummempaa, maaperä on savisempaa ja kestävämpää. Rinteeseen rakennetaan kapeita pengermiä (*chaillées*). Ne muodostavat eräänlaisen portaikon, jonka suhteellisen tasaisilla pengermillä viiniköynnökset kasvavat.

Lyonilaiseksi nimitetty ilmasto on puolimannermainen, vaikka alue onkin Rhônejoen laakson pohjoisin osa, jossa on välimerellisiä vaikutteita. Siellä puhaltaa usein pohjoistuuli, joka tunnetaan paikallisesti nimellä *Bise*. Viinitilojen yleinen viettosuunta kaakkoon tekee niistä suhteellisen suojaisia ja aurinkoisia.

Yhteyden kannalta merkitykselliset ihmiseen liittyvät tekijät

Alkuperänimityksellä ”Côte Rôtie” suojatut viiniköynnökset kuuluvat todennäköisesti Rhônejoen laakson vanhimpiin. Suojatun alkuperänimityksen ”Côte Rôtie” soveltamisalaan kuuluvien viinitarhojen läheisyydessä sijaitsevassa Saint-Roman-en-Galin arkeologisessa kohteessa on runsaasti Rooman valtakunnan aikaisten huviloiden jäännöksistä löydettyjä mosaiikkeja, jotka osoittavat alueen viininviljelyn pitkät perinteet.

Eräs mosaiikkikuva esittää rypäleiden korjuuta ja murskaamista sekä viiniruukun sinetöintiä (maatalouskalenteria kuvaava mosaiikki, kolmannen vuosisadan alkupuoli, Saint Gemain-en-Layen museo – alkuperä: Saint-Romain-en-Gal). Tuolloin viiniruukut sinetöitiin hartsista koostuvalla materiaalilla, josta käytetään nimitystä *picatum*. Itse viinit tunnettiin nimellä *Allobrogica*. (A. Ferdière – *Les campagnes en gaule romaine* [Maaseutu Rooman valtakunnan ajan Galliassa] – sivu 87, osa 2).

Alueen viinitarhojen alkuperäinen kehitys liittyi siksi todennäköisesti Pax Romanaan, jonka ansiosta allobrogeilla, joiden alue kattoi osan Viennen vastarantaa Rhônejoen oikealla puolella, oli mahdollisuus saada Rooman kansalaisuus ja samalla oikeus istuttaa viiniköynnöksiä. Allobrogica-viini oli erittäin suosittua Antoniusten ajan (100-luvun) alussa.

Keskiajalla viinien kuljettaminen Rhônejoen laaksosta Pohjois-Ranskaan oli vaikeaa, koska matkan varrella sijaitsevat Rhônejoen laakson kaupungit, erityisesti Lyon ja Mâcon, perivät kohtuuttomia tullimaksuja. (R. Dion – *Histoire de la vigne et du vin en France* [Ranskan viininviljelyn ja viininvalmistuksen historia]).

Tämän vuoksi Rhônejoen laaksossa valmistettuja viinejä alettiin 1600-luvulla kuljettaa Pariisiin Loirejokea pitkin. Condrieun läheisyydessä Rhônejoen laakso on vain 40 kilometrin päässä Loirejoesta. Jokilaaksosta toiseen pääsee Pilatin massiivin läpi kulkevaa solaa pitkin. Pohjoisempana Briaren ja Loingin kanavat yhdistävät Loiren Seineen, joka virtaa Pariisiin.

Tuolloin ”Côte Rôtie” kukoisti, mutta vaikeudet alkoivat 1800-luvulla. Ensin viinikirva tuhosi suuren osan viinitarhoista, kuten vuonna 1893 Rhônejoen laaksossa kulkeneen elsassilaisen kirjoituksissa kerrotaan: ”Aiemmin tunnetut viinitilat ovat lähes tuhoutuneet. Côte Rôtien, Ampuis’n ja Condrieun rinteillä on jäljellä vain muutamia kasveja” (Jean Felbert, *Histoire d’une famille alsacienne* [Erään elsassilaisen perheen tarina] – A. Picard et Raan).

Sitten ensimmäinen maailmansota ja Rhônejoen laakson teollistuminen vaikeuttivat työvoiman saamista jyrkille rinteille, jossa on vain vähän tilaa hevosille ja kärryille tai mekaanisille laitteille.

Viinitarhat lähes katosivat 1900-luvulla. Côte Rôtien viinitarhojen uusi nousu alkoi vasta 1960-luvulla.

Vuoteen 2010 mennessä viinitarhat kattoivat jälleen alueen, jolla ne olivat historiallisesti sijainneet ennen viinikirvakriisiä.

Roret’n tietosanakirjan (1921) mukaan 1900-luvun alussa pelkästään Ampuis’n kunnan (ja myöhemmin Ampuis’hin yhdistettyjen Verinayn ja Verenayn kuntien) viinit olivat oikeutettuja nimitykseen ”Côte Rôtie”.

Ampuis’n ja Tupin-Semons’n kunnat kuitenkin liitettiin osaksi tarkistetun alkuperänimityksen ”Côtes du Rhône” maantieteellistä aluetta vasta 19. marraskuuta 1937. Tarkistettu alkuperänimitys ”Côte Rôtie” hyväksyttiin käytettäväksi näissä kahdessa kunnassa vasta 18. lokakuuta 1940 annetulla asetuksella.

Maantieteellinen alue laajennettiin 21. joulukuuta 1966 annetulla muutosasetuksella sisältämään naapurikunta Saint-Cyr-sur-le-Rhône.

Suurin osa viiniköynnöslajikkeista on Syrah N-, sérine- tai seriné-lajikkeita, jotka ovat tunnusomaisia kyseiselle viininviljelyalueelle. Vuonna 1921 Roret'n tietosanakirjassa todettiin, että "seriné noir, corbeille noire ja damas noir hallitsevat Côte Rôtien kuuluisaa viininviljelyaluetta". Sittemmin DNA-testeillä (JM. Boursicot – INRA, Montpellier) on osoitettu, että Syrah N polveutuu Rhônejoen alueen lajikkeista Mondeuse B ja Dureza N.

Tarkistetun alkuperänimityksen "Condrieu" kattamien viinitarhojen läheisyys ja samat Viognier B -lajiketta koskevat olosuhteet selittävät myös osittain käytännöt, joiden ansiosta Viognier B -lajiketta on voitu kautta aikojen istuttaa tarkistettua alkuperänimitystä "Côte Rôtie" käyttäviin viinitarhoihin.

Côte Rôtie -valkoviinejä valmistettiin myös 1600-luvun alussa, mutta tuotteesta luovuttiin nopeasti arvostettujen tarkistettujen alkuperänimitysten "Condrieu" ja "Château-Grillet" läheisyyden vuoksi.

Viognier B -lajikkeen historiallinen esiintyminen viiniköynnöslajikkeiden joukossa on osoitus Côte Rôtie -valkoviinien valmistuksesta.

Laajimmille levinnyt olettamus viininviljelyalueen nimen alkuperästä on, että nimellä viitataan kesään, jolloin aurinko "korventaa" (rôtis) rinteitä.

Ensimmäinen kirjallinen maininta nimestä "Côte Rôtie" on vähintään vuodelta 1698 (Martin Lister, *A journey to Paris in the year 1698* [Matka Pariisiin vuonna 1698] – ranskankielinen käännös julkaistiin vuonna 1873).

Tarkistetun alkuperänimityksen "Côte Rôtie" soveltamisalaan kuuluvien viinitarhojen maine perustuu pääasiassa kahden pienen laakson maineeseen. Roret'n sanakirjassa (1921) todetaan Lyonin alueelta peräisin olevista viineistä seuraavaa: "Parhaisiin punaviineihin käytettävät rypäleet korjataan Ampuis'n kunnassa. Alue jaetaan kahteen osaan, jotka tunnetaan nimillä "Côte Brune" ja "Côte Blonde"."

Vastaavasti L. Larmat'n *Atlas de la France vinicole* [Ranskan viinitarhakartta] sisältää viininviljelyalueen kartan, jossa on rekisteröityjen paikannimien lisäksi nimet "Côte Blonde" ja "Côte Brune", joiden välissä virtaa Fontgentjoki.

Näiden kahden nimen maineen alkuperään liittyvistä lukuisista tarinoista yksi on hyvin runollinen. Tarinan mukaan nimet keksi ampuis'lainen aatelismies, jolla oli kaksi tytärtä, joista toisella oli ruskea ja toisella vaalea tukka. Hieman tieteellisemmän tarinan mukaan viinien erot selittyvät kasvualustan geologisen alkuperän eroilla.

Côte Blonden kasvualusta koostuu pääasiassa gneissistä. Ajan mittaan tästä kivilajista muodostui piipitoista vaaleaa maa-ainesta, joka oli usein kalkkeutunut uudelleen tasanteen lössiesiintymien vuoksi.

Côte Brunen kasvualusta puolestaan koostuu kiilleliuskeesta, jonka päälle on ajan mittaan muodostunut vähemmän piipitoista / savimaisempaa maaperää, jossa on runsaasti rautaa ja joka on väritykseltään tummempaa. Viljelylohkoille istutetaan sekä Syrah N- että Viognier B -lajikkeita useammin Côte Blonde -viljelyalueella kuin Côte Brune -viljelyalueella.

Vuonna 2009 tuotantoala oli noin 250 hehtaaria, ja vuosituotanto oli keskimäärin 10 000 hehtolitraa. Se jakautui noin sadalle tuottajalle, joista noin 60 oli yksittäisiä viininvalmistamoja. Tarkistettua alkuperänimitystä "Côte Rôtie" käytetään ainoastaan punaviineistä.

Viinien Syrah N -lajikkeelle tyypilliseen tummaan, lähes mustaan väriin syntyy ajan mittaan granaatin sävyjä.

Niiden aromissa yhdistyvät monivivahteisuus ja hienostuneisuus sekä vivahteita tummista hedelmistä ja mausteista, joskus myös orvokista, jos sekoituksessa on Viognier B -lajiketta.

Kypsytettäessä viinin aromiin syntyy hieman savuisia vivahteita (esimerkiksi paahtoleipää, kahvia ja kaakaota) sekä paahdettujen tai kandeerattujen hedelmien vivahteita.

Suutuntumalle ovat ominaisia silkkiset tanniinit, ja Viognier B -lajiketta käytettäessä korostuneempi pyöreys. Tätä lajiketta käytetään viiniyttämisen yhteydessä sekoituksessa perinteisesti vain pieni prosenttiosuus. Tanniinien samettinen luonne suosii myös perinteisiä viininvalmistusmenetelmiä, joissa kokonaiset, hieman murskatut rypäletertut kypsytetään upotetulla kannella varustetussa tynnyrissä. Rhônejoen oikeapuoleista rantaa määrittävät lyonilaiseksi nimitetty paikallisilmasto, Rhônejoen varren jyrkkien rinteiden pinnanmuodostus sekä metamorfista alkuperää olevat geologiset ja maaperän olosuhteet, joissa pengermien ja muurien ylläpito edellyttää ihmisen jatkuvia toimia. Näiden ominaisuuksien yhdistelmä muodostaa optimaaliset kasvu- ja kypsytysolosuhteet Syrah N -lajikkeelle, joka on tarkistetun alkuperänimityksen "Côte Rôtie" tärkein lajike, ja Viognier B -lajikkeelle. Näiden ominaisuuksien ansiosta voidaan valmistaa harteikasta ja hienostunutta aitoa punaviiniä.

Näiden kahden, kasvualueensa rajalle istutettavan lajikkeen potentiaali voi päästä oikeuksiinsa, jos niitä viljellään huolellisesti rajatuilla rinteillä, jotka antavat oikeaan ilmansuuntaan ja ovat suojassa kylmältä tuulelta.

Tämän jo ennen roomalaisaikaa perustetun viininviljelyalueen pitkälle iälle vetää vertoja ainoastaan sen maine, jonka ansiosta sitä on kutsuttu nimellä ”Côte Rôtie” ainakin 1600-luvulta asti.

Tukikeppejä hyödyntävien viininviljelykäytäntöjen leviäminen ja hauraan lössiä ja gneissiä, kiilleliusketta ja migmatiittia sisältävän maaperän säilyttäminen rakentamalla pengermiä tai kivimuureja merkitsee sitä, että viininviljelyalue on säilyttänyt erityisluonteensa antiikin ajoista asti. Tämä edistää yhdessä alueen maiseman kanssa nimityksen legendaarista mainetta, joka perustuu erityisesti rinnakkain esiintyviin Côte Bruneen ja Côte Blondeen ja niissä havaittaviin maaperän, viininvalmistuskäytäntöjen ja viinien rakenteen eroihin.

Côte Rôtie -viinin tuottajat pyrkivät säilyttämään näiden kukkuloilla sijaitsevien viinitilojen omaperäisyyden ja erikoispiirteet poimimalla rypäleet perinteisesti käsin.

Palaneiden rinteiden altistuminen auringon paahteelle todennäköisesti selittää nimityksen ”Côte Rôtie” alkuperän.

Kirjallisuudessa antiikin ajan kirjailijat, kuten lääkäri Celsus, luonnontieteilijä Plinius vanhempi, historioitsija Plutarkhos, agronomi Columella ja runoilija Martialis, mainitsevat Viennestä peräisin olevan Allobrogesissa valmistettavan Allobrogica-viinin. Yksi vanhimmista Ampuis’n viinien mainetta koskevista asiakirjoista on peräisin vuodelta 1592. Tuolloin Viennen asukkaat saivat vieraikseen Laurent de Maugironin ja Mayennen herttuan, joille he ”esittelivät tunnettua viiniään” (*Histoire et généalogie de la famille de Maugiron, en Viennois* [Maugironin perheen historia ja sukuselvitys Viennen alueella], 1257–1767, H. de Terrebasse Ed. 1905).

Côte Rôtie-viinien maine on esitetty tiivistetysti teoksen *Histoire naturelle de la province du Dauphiné* [Dauphinén maakunnan luonnonhistoria] (esipuhe – osa 1 – Faujas de Saint-Fonds) vuoden 1781 painoksessa seuraavasti: ”Côte Rôtie -viineillä (ja Hermitagen viineillä) on pitkään ollut hyvä maine, joka on ansaittu rypälelajikkeiden erityisten yksityiskohtien ja niitä tuottavien viinitarhojen ilmansuunnan ja viljelymenetelmien vuoksi.”

Samassa teoksessa lisäksi kehutaan viinin mainetta. Viennen ensimmäinen raatimies kuvaili viiniä helmikuussa 1780 Viennen viinien parhaaksi ja yhtä hyväksi kuin parhaat ranskalaiset viinit.

Viinin maine liittyy usein erottamattomasti muiden Côtes du Rhône -alueen pohjoisosan viinien maineeseen, kuten teoksessa *Traité théorique et pratique sur la culture de la vigne* (”Viininviljelyn teoria ja käytäntö”) (Osa 1 – Chaptal, Parmentier, Dussieux – 1801) todetaan: ”Hermitage-, Côte Rôtie- ja Condrieu-viinejä tuotetaan Rhônejoen vastakkaisilla rinteillä.”

Tämän viinin maine kasvaa jatkuvasti sen laadun ja hienostuneisuuden ja ennen kaikkea viljely-ympäristön ansiosta. Upealle viininviljelyalueelle myönnettiin tarkistettu alkuperänimitys vuonna 1940. Viini on tullut tunnetuksi myös koko viinialueella vuodesta 1928 lähtien järjestettyjen vuosittaisten Ampuis’n viinimarkkinoiden ansiosta.

9. **Olennaiset lisäedellytykset (pakkaaminen, merkinnät, muut vaatimukset)**

Oikeudellinen kehys:

Kansallinen lainsäädäntö

Lisäedellytyksen tyyppi:

Tuotantoa rajatulla maantieteellisellä alueella koskeva poikkeus

Edellytyksen kuvaus:

Viiniyttämistä ja viinien valmistusta koskevan poikkeuksen mukaisesti määritetty välittömässä läheisyydessä sijaitseva alue muodostuu vuoden 2023 virallisen geokoodin perusteella seuraavien kuntien alueesta:

— Ardèchen departementti: Andance, Ardoix, Arras-sur-Rhône, Champagne, Charnas, Châteaubourg, Félines, Glun, Guilherand-Granges, Lemps, Limony, Mauves, Ozon, Peyraud, Saint-Désirat, Saint-Etienne-de-Valoux, Saint-Jean-de-Muzols, Sarras, Sécheras, Serrières, Talencieux, Tournon-sur-Rhône ja Vion;

— Drômen departementti: Beaumles Monteux, Chanos-Curson, Crozes-Hermitz, Erôme, Gervans, Larnage, Mercurol-Veaunes for the territory of the municipality of Mercurol, Pont-de-l'Isère, La Roche-de-Glun, Serves-sur-Rhône ja Tain-l'Hermitz;

— Isèren departementti: Chonas-l'Amballan, Les Côtes-d'Arey, Les Roches-de-Condrieu, Reventin-Vaugris, Saint-Clair-du-Rhône, Seyssuel ja Vienne;

— Loiren departementti: Chavanay, Malleval, Saint-Michel-sur-Rhône, Saint-Pierre-de-Bœuf ja Vérin;

— Rhônen departementti: Condrieu, Les Haie, Loire-sur-Rhône, Longes, Sainte-Colombe ja Saint-Romain-en-Gal.

Oikeudellinen kehys:

Kansallinen lainsäädäntö

Lisäedellytyksen tyyppi:

Merkintöihin liittyvät täydentävät määräykset

Edellytyksen kuvaus:

a) Tarkistetulla alkuperänimityksellä varustettujen viinien merkinnöissä voidaan mainita pienemmän maantieteellisen yksikön nimi edellyttäen, että

   — kyseessä on kiinteistörekisteriin kirjattu paikka;

   — paikka on mainittu sadonkorjuuilmoituksessa.

b) Tarkistetulla alkuperänimityksellä varustettujen viinien merkinnöissä voidaan täsmentää suurempi maantieteellinen yksikkö "Cru des Côtes du Rhône" tai "Vignobles de la Vallée du Rhône". Suuremman maantieteellisen yksikön "Vignobles de la Vallée du Rhône" käyttöedellytykset on tarkennettu sopimuksessa, jonka asianomaiset alkuperänimitysten suojelusta ja hallinnoinnista vastaavat eri yhdistykset ovat allekirjoittaneet. Tämän tiedon on oltava samassa visuaalisessa kentässä pakollisten tietojen kanssa. Se on painettava samalla kirjasinlajilla ja värillä kuin alkuperänimityksessä on käytetty, ja sen kirjasinkoko saa olla enintään kaksi kolmasosaa alkuperänimityksen kirjasinkoosta.

Linkki tuote-eritelmään

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-dceb7462-aee6-4db6-a6f7-a7d5cb91349e